

Η Εβραϊκή Φυγή από τη Ναζιστική Γερμανία «Το Ταξίδι των Καταραμένων»

Στις 13 Μαΐου 1939, η πολυτελής τακτική γραμμή Αμβούργο-Αμερική του πλοίου Σαιντ Λούις αναχώρησε από τη Γερμανία με 937 Εβραίους, οι οποίοι αναζητούσαν καταφύγιο από τον ναζισμό, ενώ 930 από αυτούς είχαν στην κατοχή τους πιστοποιητικά αποβίβασης για την Κούβα, και 734 είχαν ειδικούς αριθμούς, που θα τους επιτρεπόταν η είσοδος στις Ηνωμένες Πολιτείες μετά από τρία χρόνια. Στο ταξίδι για την Κούβα, οι βεβαιώσεις αποβίβασης ανακλήθηκαν. Όταν το πλοίο αφίχθη στην Αβάνα, μόνο 22 είχαν το δικαίωμα να αποβιβαστούν. Στις 2 Ιουνίου, η κουβανική κυβέρνηση διέταξε το Σαιντ Λούις να εγκαταλείψει τα Κουβανέζικα ύδατα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες απέρριψαν τις αιτήσεις για άσυλο, αν και οι Εβραίοι των ΗΠΑ προσέφεραν πλήρεις οικονομικές εγγυήσεις για τους πρόσφυγες. Στις 12 και 13 Ιουνίου, η Μεγάλη Βρετανία, η Γαλλία, το Βέλγιο και η Ολλανδία, συμφώνησαν να τους δεχθούν. Από εκείνους που βρήκαν καταφύγιο στην ηπειρωτική χώρα, σχεδόν όλοι βρήκαν μπροστά τους, μέσα σε ένα χρόνο, το γερμανικό κράτος και οι περισσότεροι από αυτούς χάθηκαν στο Ολοκαύτωμα. Η Βρετανία δέχθηκε 287 πρόσφυγες, οι οποίοι ήταν έγκλειστοι ως «αλλοδαποί εχθροί», αλλά επέζησαν του πολέμου. Το ναζιστικό καθεστώς σημείωσε μια τεράστια νίκη προπαγάνδας, αποδεικνύοντας ότι καμία χώρα δεν θα ήταν πρόθυμη να παράσχει καταφύγιο σε Εβραίους της Γερμανίας.

Ένας φάκελος, που περιέχει δύο επιστολές, από τον Roman Klemperer, στις 20 Ιουλίου του 1939, έναν από τους λίγους τυχερούς που αποβιβάστηκε στην Αβάνα, προς τον Samuel Neumann, κρατούμενο στο στρατόπεδο Kitchener, όπου οι Εβραίοι που εγκατέλειψαν τη Γερμανία κρατήθηκαν στη Μεγάλη Βρετανία. Ο Klemperer παραπονιέται, «δεν έχω λάβει καμία υποστήριξη από την Έπιτροπή [την Αμερικανοεβραϊκή Επιτροπή Διανομής της Νέας Υόρκης, η οποία είχε αναλάβει το ταξίδι], ως εκ τούτου, οφείλω να αγωνίζονται με οικονομικές δυσκολίες». Η μητέρα του έγραψε, «κλαίω συνεχώς, συνειδητοποιώντας ότι αγαπημένοι μου ειχουν υπομείνει τόσο δυσάρεστες καταστάσεις ... Λυπάμαι να δηλώσω, ότι όλα είναι κλειστά εδώ και κανείς δεν μπορεί να μπει».